

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesgericht Korneuburg (Austria) w dniu 9 lutego 2022 r. – TT/AK

(Sprawa C-87/22)

(2022/C 213/34)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landesgericht Korneuburg

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca zażalenie: TT

Druga strona postępowania zażaleniowego: AK

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 15 rozporządzenia Rady (WE) nr 2201/2003 z dnia 27 listopada 2003 r. dotyczącego jurysdykcji oraz uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej, uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1347/2000 ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że wezwanie do uznania swojej jurysdykcji skierowane przez państwo członkowskie, do którego jurysdykcji należy rozpoznanie sprawy co do istoty, w razie gdy uzna, że sąd innego państwa członkowskiego, z którym dziecko ma szczególny związek, mógłby lepiej osądzić sprawę lub jej określoną część, jest dopuszczalne również wtedy, gdy tym innym państwem członkowskim jest państwo członkowskie, w którym dziecko uzyskało zwykły pobyt po jego bezprawnym uprowadzeniu?
- 2) W razie udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi twierdzącej:

Czy art. 15 rozporządzenia Rady (WE) nr 2201/2003 należy interpretować w ten sposób, że wymienione w nim kryteria przekazania jurysdykcji są uregulowane w sposób wyczerpujący, wobec czego nie są konieczne dalsze kryteria z uwzględnieniem postępowania wszczętego na podstawie art. 8 lit. f) konwencji haskiej z dnia 25 października 1980 r. dotyczącej cywilnych aspektów uprowadzenia dziecka za granicę?

⁽¹⁾ Dz.U. 2003, L 338, s. 1; sprostowania: Dz.U. 2009, L 347, s. 32; Dz.U. 2016, L 99, s. 34.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Den Haag, zittingsplaats 's-Hertogenbosch (Niderlandy) w dniu 22 lutego 2022 r. – X, Y i ich sześcioro małoletnich dzieci/Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

(Sprawa C-125/22)

(2022/C 213/35)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats 's-Hertogenbosch

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: X, Y i ich sześcioro małoletnich dzieci

Strona przeciwna: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 15 dyrektywy w sprawie kwalifikowania ⁽¹⁾ w związku z art. 2 lit. g) dyrektywy w sprawie kwalifikowania, art. 4 dyrektywy w sprawie kwalifikowania, art. 4 Karty praw podstawowych i art. 19 ust. 2 Karty praw podstawowych należy interpretować w ten sposób, że dla ustalenia, czy wnioskodawca potrzebuje ochrony uzupełniającej, należy zawsze badać i oceniać wszystkie istotne elementy dotyczące zarówno indywidualnej sytuacji, jak i osobistych uwarunkowań wnioskodawcy, jak również ogólną sytuację w kraju pochodzenia, całościowo i w powiązaniu ze sobą, zanim zostanie wskazane, doznanie której z form grożącej poważnej krzywdy może być uzasadnione na podstawie tych elementów?

- 2) W przypadku udzielenia przez Trybunał odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze, czy ocena indywidualnej sytuacji i osobistych uwarunkowań wnioskodawcy w ramach oceny dokonywanej na podstawie art. 15 lit. c) dyrektywy w sprawie kwalifikowania, w odniesieniu do których to okoliczności i uwarunkowań Trybunał orzekł już, że powinny być brane pod uwagę w ramach takiej oceny, jest bardziej dogłębna niż badanie wymogu indywidualizacji, o którym mowa w wyroku Europejskiego Trybunału Praw Człowieka w sprawie N.A. przeciwko Zjednoczonemu Królestwu⁽¹⁾? Czy w ramach tego samego wniosku o udzielenie ochrony uzupełniającej elementy te mogą być brane pod uwagę zarówno w ramach oceny, czy ma miejsce sytuacja, o której mowa w art. 15 lit. b) dyrektywy w sprawie kwalifikowania, jak i oceny art. 15 lit. c) dyrektywy w sprawie kwalifikowania?
- 3) Czy art. 15 dyrektywy w sprawie kwalifikowania należy interpretować w ten sposób, że w ramach oceny, czy istnieje potrzeba udzielenia ochrony uzupełniającej, tzw. skalę ruchomą – co do której Trybunał orzekł już, że musi być ona stosowana w ramach oceny podnoszonej obawy poważnej krzywdy w rozumieniu art. 15 lit. c) dyrektywy w sprawie kwalifikowania – należy stosować również w ramach oceny podnoszonej obawy wystąpienia poważnej krzywdy w rozumieniu art. 15 lit. b) dyrektywy w sprawie kwalifikowania?
- 4) Czy art. 15 dyrektywy w sprawie kwalifikowania w związku z art. 1 Karty praw podstawowych, art. 4 Karty praw podstawowych i art. 19 ust. 2 Karty praw podstawowych należy interpretować w ten sposób, że okoliczności humanitarne będące (bez)pośrednią konsekwencją działania i/lub zaniechania podmiotu wyrządzającego poważną krzywdę, powinny być uwzględniane w ramach oceny, czy wnioskodawca potrzebuje ochrony uzupełniającej?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/95/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie norm dotyczących kwalifikowania obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako beneficjentów ochrony międzynarodowej, jednolitego statusu uchodźców lub osób kwalifikujących się do otrzymania ochrony uzupełniającej oraz zakresu udzielanej ochrony (wersja przekształcona), Dz.U. 2011, L 337, s. 9.

⁽²⁾ Wyrok ETPC z dnia 17 lipca 2008 r., nr 25904/07, N.A. przeciwko Zjednoczonemu Królestwu, ECLI:CE:ECHR:2008:0717-JUD002590407.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel (Belgia) w dniu 23 lutego 2022 r. – BV NORDIC INFO/Belgische Staat

(Sprawa C-128/22)

(2022/C 213/36)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: BV NORDIC INFO

Strona przeciwna: Belgische Staat

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 2, 4, 5, 27 i 29 dyrektywy 2004/38⁽¹⁾, wdrażające art. 20 i 21 TFUE, należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie przepisom prawa państwa członkowskiego [w niniejszej sprawie art. 18 i 22 Ministerieel Besluit van 30 juni 2020 houdende dringende maatregelen om de verspreiding van het coronavirus COVID-19 te beperken (rozporządzenia ministra z dnia 30 czerwca 2020 r. ustanawiającego natychmiastowe środki mające na celu zapobieganie rozprzestrzenianiu się koronawirusa COVID-19], po zmianach wprowadzonych odpowiednio przez art. 3 i 5 rozporządzenia ministra z dnia 10 lipca 2020 r.], które w drodze środka o charakterze ogólnym:
- wprowadzają dla obywateli belgijskich i członków ich rodzin, jak również dla przebywających na terytorium belgijskim obywateli Unii i ich rodzin zasadniczy zakaz wyjazdu w przypadku innych niż niezbędne podróży z Belgii do tych państw wewnątrz UE i strefy Schengen, którym przypisano kolor czerwony w ramach opracowanego w oparciu o dane epidemiologiczne kodu kolorystycznego;
 - wprowadzają dla niebędących Belgami obywateli Unii i członków ich rodzin (zarówno tych, którzy mają prawo pobytu na terytorium belgijskim, jak i tych, którzy go nie mają) ograniczenia (takie jak kwarantanny i testy) w przypadku innych niż niezbędne podróży do Belgii z tych państw wewnątrz UE i strefy Schengen, którym przypisano kolor czerwony w ramach opracowanego w oparciu o dane epidemiologiczne kodu kolorystycznego?